

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಪುರದ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿ ನಾಯಕ್ ಮನಮನೆ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕವಿತೆ ಮತ್ತು ಕಂಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತ ನಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚೆಯೂರುತ್ತಿರುವವರು. ಬರವಣಿಗೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಪೂರ್ವಾಟೀಗ್ರಂಥಿ ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ಅನ್ತಹೆ. ಹೊನ್ನಾವರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ಞ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಉಪನ್ಯಾಸಕೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈದುನನಿಂದ ಬಿಸಿರಾಗುತ್ತಾಗೆ. ಅವಳ ಬಿಸಿರಿನ ಸುದ್ದು ಹರಡುತ್ತಲೇ ಪ್ರಸಂಗ ಒಂಪ್ರಾಗಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥರು ಅವಕಣ್ಣ ತವರು ಮನೆಗಟ್ಟಿಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಂದ ಆಕೆ ತನ್ನ ಅರ್ಥಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಗೆ: ‘ನಿಮ್ಮ ಮಗನೇ, ಬಿಸಿರು ತುಂಬಿದವರು. ನಾ ಯಾಕೆ ತವರಿಗೆ ಹೋಗಲಿ. ನೀವೇ ಬಾಣಿಂತನ ಮಾಡಿ. ಆ ಮಗನ ಬಳಿಗೆ ಈ ಮಗ. ಅಷ್ಟೇ ಸ್ಯಾಮಲ್’ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಸುಧಿ ತಿಳಿಸಿ ಮರದಿಂದ ಬಹಿಪ್ರಾರ್ಥಕಾಸ್ತ್ರೇನೆ ಎಂದು ಹಲವರು ನಿಂತಾಗ, ಅದಕ್ಕೂ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರವಿದೆ. “ನಡಿಂದ ನಾನು ಬತ್ತಿನಿ. ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಏದುರಿಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿನಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಮನೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿ ನಾನೆಬ್ಬಿಳ್ಳೀ ಇತ್ತಿನಿ. ಏನು ಮಾಡ್ಡಿರೂ ಹೋಯಿರಿನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಗೆ ಕಹೋಂಡಿ ಬತ್ತಿನಿ.” ಎಂದು ಸೆಂಟು ನಿಲ್ಲತ್ವಾಗೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮನಗೆ ಹೋಯಿರಣ್ಣ ಸೇರಿಸುವುದೇ... ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ, ಈ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿರಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೇವ ಹಿರಿಯರ ಗಡಣ, ಬಹಿಪ್ರಾರ್ಥ ಯೋಚನೆಯನ್ನೇ ಕೈದಿತ್ತಾರೆ.

ಹಾಗಿಂದ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಮುಂದಿನ ಬದುಕು ಸರ್ಜಾವಾದುದು ಎಂದೇನೂ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅದೂ ಸವಾಲಿನದೇ ಅಖಾಡಿತ ಬಹಿಪ್ರಾರ್ಥ ಪರಾಗಿ ಬದುಕಾಗಿರಲೂ ಸಾಕು. ಆದರೂ ಅವಶಿಷ್ಟೆಯ ಬದುಕು. ‘ಮದಿ’ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರವೂ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡ ಅವಶಿಗೆ ಕೂಡಲು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಕ್ಷೋರಿಕನನ್ನು ಕರೆತರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅತ್ಯೇಯನ್ನು ದರದರನೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಅವಳು, ಅತ್ಯೇಯ ತಲೆ ಬೋಲಿಸುವಂತೆ ಕ್ಷೋರಿಕನಿಗೆ ಹೇಳುವಳು. ಇವಳ ಅಪರಾತಪರಾಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದ ಕ್ಷೋರಿಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಈ ನಡೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ವಿಧವೆಯರನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯ ಕುರಿತು ಭಾರೀ ಚರ್ಚೆಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಸ್ವತಃ ಭಾಲವಿಧವೆಯಾಗಿ ತಪ್ಸಿನಿಯ ಬದುಕನ್ನು ಅವಿವಾಯಿವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಘಟೆಯಮ್ಮೆ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಗೆ ಮದಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಯ ಕಿಟ್ಟಪ್ಪ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಗ್ರಿಕೆ ಮಾಡುವವರು. ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಕುರಿತು ಭಷ್ಟಾಯ್ಯ ಅರೋಪ ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರೂ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ನಡೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ರೂಢಿಗತ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಬದುಕಿದ ಪಾತ್ರಗಳು ಹಲವಾರಿವೆ. ಕುವಂಪು ಅವರ ಕಾನೂರು ಕೆಗ್ಗಡಿಯ ಸುಳ್ಳಿಮ್ಮೆ ಘಟತ್ವಾದ್ಧರ ಯಿಮುಸನಕ್ಕಿಂಗೆ. ವೈಧವ್ಯದ ನಂತರ ಲ್ಯಾಂಗಿಕರೆಯನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲಾಗದೆ ದುರಂತ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲಿವ ಹಲವು ಪಾತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿಯ ಪಾತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ, ರೂಢಿಗತ ರಿವಾಚಿಗೆ ಪಕ್ಷಾದಂತೆ ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೊ ಆಕೆ ಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಒಳ್ಳೆತವಾದುದನ್ನೇ. ವೈಧವ್ಯದ ನಂತರ ‘ಮದಿ’ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅನ್ನ ಹಾಕಿದ ಬಿಳಿಕಾಗಿ ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಜೀವ ತೇಯಿವ ಬದಲು ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯರ ಪಾಲಿಗೆ ಅಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಗಂಡಿನ ಸಾಂಗತ್ಯ, ಕುಟುಂಬ, ಮಗು, ಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾಗೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಮಾಜದ ಕಾಲರುಪಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ಕರಾಳಕ್ಕೆರಡು ಬಾರಿಸಿ ತನ್ನಪ್ಪದ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕಾರಣಕಾಗಿಯೇ ದಾಕ್ಷಾಯಿಣಿ ಪಾತ್ರ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ●